

lens udvisende ikke på overdragelsestidspunktet, men fortsætter i det nye pengeinstitut – enten i regi af Afviklingsselskabet eller i et andet pengeinstitut – på samme vilkår som i det kriseramte pengeinstitut.

Afviklingsselskabets honorering af kreditorernes krav vil bl.a. kunne ske i forbindelse med, at kravet overføres til et datterselskab under Afviklingsselskabet som led i afvikling af et nødlidende pengeinstitut, eller ved at kravet overføres til et andet pengeinstitut uden for Afviklingsselskabets regi, som vurderes at kunne honorere de overførte krav. Det kan herudover ske på andre måder, som Afviklingsselskabet vurderer nødvendige under hensyntagen til det overordnede hensyn om at sikre den finansielle stabilitet.

En kreditor, som ikke ønsker sit krav overdraget til et andet pengeinstitut, vil kunne nægte overførslen af sit krav til et andet pengeinstitut og herefter blive dækket som kreditor hos Afviklingsselskabet eller et af Afviklingsselskabets datterselskaber. Sidstnævnte forudsætter, at kreditor accepterer dette, herunder eventuelt i form af stiltiende accept. Der kan også forekomme tilfælde, hvor pengeinstituttet for eksempel har udstedt børsnoterede ihændehaverobligationer (der ikke er noteret på navn) og derfor ikke har kontaktoplysninger på obligationsejerne. Det kan derfor være praktisk umuligt at opnå accept af overdragelsen fra et i henhold til obligationsvilkårene tilstrækkeligt antal obligationsejere, og det kan derfor blive nødvendigt for Afviklingsselskabet at dække disse obligationsejeres eventuelle krav på tilbagebetaling direkte.

Hvis et pengeinstitut omfattet af garantiordningen med Afviklingsselskabets mellemkomst fusionerer med et pengeinstitut, som ikke er omfattet af garantiordningen, og med det ikke omfattede pengeinstitut som det fortsættende selskab, vil de hidtil dækkede krav, men ikke senere krav, også være dækket i det nye fusionerede pengeinstitut. Det fortsættende pengeinstitut overtager forpligtelsen til at indbetale til Det Private Beredskab for så vidt angår de hidtil dækkede krav. Hvis et pengeinstitut, der er medlem af Det Private Beredskab, udelukkes fra garantiordningen, vil krav opstået forud for udelukkelsen, herunder renter og kurstab, men ikke senere krav, blive honoreret af Afviklingsselskabet i overensstemmelse med ordningens regler. Hvis aktierne i et dansk pengeinstitut, som er dækket via garantiordningen, overtages af et udenlandsk pengeinstitut, således at det danske pengeinstitut bliver et datterselskab af et udenlandsk pengeinstitut, sker der heller ingen ændring. Det danske datterselskab fortsætter under garantiordningen.

Ved garantiordningens ophør pr. 30. september 2010 vil ubetalte krav, der forfalder forud for ophøret

eller udelukkelsen, herunder renter og kurstab, også blive honoreret af Afviklingsselskabet i overensstemmelse med ordningens regler.

For den statslige garantiordning betaler Det Private Beredskab et samlet bidrag på op til 35 mia. kr. over to år. Staten har aftalt med Det Private Beredskab, at det samlede bidrag vil blive indbetalt efter lovens system i §§ 9 og 10, uanset om enkelte pengeinstitutter eller filialer måtte være ude af stand til at betale deres andel. I den teoretiske situation, hvor Det Private Beredskab på trods af samtlige medlemmers solidariske hæftelse ikke er i stand til at opfylde betalingsforpligtelserne i loven, vil den statslige garantiordning imidlertid også være gældende og i kraft.

Til nr. 3

Lovens § 5 fastslår, at Afviklingsselskabet er underlagt reglerne i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven og lov om aktieselskaber, med de afvigelser, som følger af lov om finansiel stabilitet.

Det foreslås udtrykkeligt at undtage Afviklingsselskabet fra en række af reglerne i lov om finansiel virksomhed, som vurderes unødvendige som følge af det statslige enejerskab af Afviklingsselskabet.

For det første foreslås det, at Afviklingsselskabet undtages fra § 61, stk. 8, der fastslår, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder senest i februar skal give Finanstilsynet meddelelse om ejere af kvalificerede andele i virksomheden. Bestemmelsen ses ikke at være relevant for Afviklingsselskabet, givet at det ejes fuldt ud af staten.

Derudover foreslås det, at Afviklingsselskabet undtages fra §§ 170, 171 og 175 a, der indeholder en række regler for finansielle koncerner. De to første bestemmelser vedrører finansielle koncerners kapitalforhold. Her bestemmes det, at solvenskravet på 8 pct. gælder på koncernniveau, og at koncernen også skal fastsætte et individuelt solvensbehov. Det kan betyde, at Afviklingsselskabet og tilhørende datterselskaber skal kapitaliseres med et større beløb, end hvis koncernreglerne ikke fandt anvendelse, og hvor reglerne for solvenskrav og -behov derfor kun finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab. Da Afviklingsselskabet er garanteret af staten, er der ikke et behov for at binde mere kapital i selskabet end højst nødvendigt. Reglen i § 175 a bestemmer, at en finansiel koncern skal indberette alle engagementer, der udgør mere end 10 pct. af basiskapitalen. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan følge udviklingen i en koncerns væsentligste engagementsrisici. Finanstilsynet har ikke behov for en sådan indberetning fra Af-